“Hem de buscar l'ascens directe”

El davanter serbi, autor de cinc gols en tretze partits, veu el Girona preparat per lluitar per l'objectiu més ambiciós

“El club pensa en l'ascens a primera, si no aquest any, el següent. Però s'ha d'intentar ara; és el moment de pujar”, afirma

Dejan Lekic , ahir a la tarda al parc del Migdia de Girona Foto: JOAN SABATER.

Autor de 12 gols amb l'Sporting de Gijón el curs 2013/14, abans d'una etapa dolenta en l'Eibar a primera i d'anar-se'n a la lliga índia, Dejan Lekic (Kraljevo, Sèrbia, 7/6/1985) va ser la primera aposta del Girona per solucionar les mancances al davant en la primera volta. Lekic va marcar diumenge el seu cinquè gol en la lliga –quatre en les sis últimes jornades– i és a un de Jairo i a quatre de Mata. El serbi, que ja veia l'equip a un bon nivell quan va arribar, transmet optimisme i convicció.

Som un grup molt fort; juguem com un bloc. Comencem defensant tots i, si marquem, també és cosa de tots

M'agrada el sistema. S'ha de deixar-ho tot al camp. Si són 60 minuts, després n'entrarà un altre i farà el mateix

“És un gol de tots”, va dir després de fer l'1-0 contra el Tenerife. Era conscient que estava en fora de joc?

Va ser un gol molt estrany. La vaig tocar de primeres després del xut d'Aday, i podia ser gol seu, també. Per això vaig dir que no me'l sentia com a meu. Al cap i a la fi, però, va al meu compte. En qualsevol cas, estic content pel gol, sobretot perquè va significar una victòria molt important. I ara s'ha de mirar el partit del Còrdova. Tenim dos partits seguits a fora i ara és important continuar igual com fins ara i no perdre.

Són cinc gols. Una bona xifra, havent arribat en el mercat d'hivern?

Sí. No m'agrada dir quants gols marcaré, però tinc clar que cada dia m'entrenaré durament i en cada partit ho donaré tot per fer-ne més. No em vull aturar en aquesta xifra de cinc gols. En vull marcar més, si puc. I això valdrà, és clar, per a l'equip, que és el més important.

Deia Quique Cárcel que volia reforçar la davantera a l'hivern no només pels gols que havien d'aportar els fitxatges, sinó també pels que podien fer els que ja hi eren. Li fa la sensació que Cristian Herrera i vostè han aportat tranquil·litat?

No sé si som nosaltres els que hem canviat això, però penso que l'arribada de dos davanters hi pot haver ajudat una mica. Des del principi de temporada, l'equip jugava bé, però faltaven resultats, i uns quants gols més. A la segona volta, els gols de tots han anat arribant i han ajudat. Sí que crec que aquests gols ens han anat donant tranquil·litat.

El primer dia que va veure l'equip va dir que podia estar molt més amunt. S'esperava tanta millora en la classificació?

No ho deia només jo, sinó més gent. Que el Girona és un bon equip, que competeix i que juga bé a futbol. En definitiva, que pot guanyar qualsevol rival. Per això dic que l'equip mereix jugar a primera. Hem d'intentar acabar d'arribar a dalt en aquests sis partits que queden. Ja veurem si podem pujar, però crec que acabarem segur a dalt, entre els sis primers.

Són a quatre punts de l'ascens directe. L'han d'ambicionar?

Ara hem de buscar l'ascens directe. És un objectiu possible i, per tant, hi hem d'aspirar. Crec que ho podem fer. Crec en aquest equip i lluitaré fins al final per aquest objectiu. Si no pot ser, després ho intentarem per la via del play-off. Però veig més possibilitats de pujar directament a primera que de fer el play-off.

Veu l'equip capaç d'aconseguir el segon lloc?

Per què no? Ara encadenem tres victòries i set partits sense perdre, i veig que aquest equip està en un camí molt bo. Recordo un any l'Eibar que va enganxar una gran ratxa [11 jornades sense perdre] i va pujar. Veig una cosa semblant.

Què és el que el fa ser més optimista? Quin és el punt més fort de l'equip?

Defensivament estem molt bé, i a la davantera també estem prou bé. No és que creem moltes ocasions de gol, però si en tenim un parell, en transformem una.

Els golejadors solen acaparar protagonisme, però l'equip ha rebut 26 gols en 36 jornades. Això diu molt del treball defensiu?

I tant! Com diu el mister, és feina de tots. Comencem defensant tots i després, si marquem, també és una responsabilitat col·lectiva. Per això dic que som un grup molt fort. Juguem com un bloc, com una pinya, i no cadascú fent la seva. Aquest és un aspecte fonamental.

Són molts, i només un lesionat, Aday. Com ho assimilen?

Sap greu la lesió d'Aday, perquè quan tornes i recaus és molt dur. Però no hi podem fer res. Som molts jugadors. I a qui li toca jugar, ho ha donar tot. El tècnic té moltes possibilitats i moltes combinacions per fer, però nosaltres no hi podem pensar gaire. Si no juguem, mala sort. Si juguem, a rendir al màxim. I ja està.

Té molta competència a dalt. És dur arribar a divendres o dissabte sense saber si jugarà?

Som sis o set davanters. I al mig del camp també hi ha molts jugadors per escollir. Mai se sap. El mister és qui té el comandament i qui decideix els que jugaran. Però crec que si competim bé en els entrenaments, si ho fem bé, tindrem més possibilitats de jugar. És clar que no podem jugar tots, i que alguns ho faran més minuts i altres menys, però al final crec que, si treballem tots junts, estarem fent un bé per a l'equip.

Podria definir els companys a la davantera?

Mata és el més boig i divertit de tots [riu]. Al camp, som tots diferents. Jo faig 1,93 m; no puc córrer com ho fa Mata, que és més ràpid i busca profunditat. Com Cristian Herrera. I com Jairo, Felipe i Sobrino. Tenim

característiques diferents. Jo crec que puc jugar amb qualsevol, sense cap problema. Crec que tenim una davantera molt completa i molt bona.

Li agrada el sistema de joc?

Sí, m'agrada. Sempre juguem amb dos davanters, sempre n'hi ha dos més a la banqueta, i més o menys al mister li agrada fer relleus a la davantera.

S'ha de treballar molt...

Sí. S'ha de córrer, s'ha de pressionar. Ho has de deixar tot al camp, si són 60 minuts, doncs això. Després n'entrarà un altre i farà el mateix. Així és com funcionem.

Se sent còmode a Girona?

M'hi sento molt còmode, molt a gust. Ara torna a venir la meva família, i tot va molt bé. No volem canviar.

No hi ha l'afició d'El Molinón ni la del Sadar. Li estranya que no hi hagi més públic a Montilivi, tal com va l'equip?

No, m'està bé. Crec que els aficionats que hi ha al camp ens ajuden molt. No en tinc cap queixa ni hi tinc cap problema.

El projecte del club sembla seriós.

Sí, ja és el que em va transmetre el representant abans del fitxatge. El club vol posar recursos per intentar pujar a primera divisió. Des del primer moment vaig veure que era un projecte interessant i em va motivar venir. El club pensa en l'ascens a primera. Si no aquest any, el següent. Però s'ha d'intentar ara; ara és el moment de pujar.

Quan va firmar per una temporada i mitja, pensava arribar a primera divisió?

Insisteixo que ara és el moment de provar-ho perquè hi som molt a prop. Ja va passar la temporada anterior, que va acabar malament. Ara estem a quatre punts de la zona d'ascens directe i a un de la de play-off. Queden sis partits i crec que tenim una bona oportunitat per aconseguir-ho. Lluitarem fins al final.

Encara no han trepitjat els sis primers llocs, però els rivals ja els deuen tenir molt de respecte, cada cop més amunt.

Anem fent petits passos cada setmana. Quan érem una mica més enrere, perdíem o empatàvem un partit i baixàvem dos o tres llocs. Ara som a la zona alta i estem demostrant que som un rival molt seriós i complicat per a tothom. Segur que és el que pensen els equips contra els quals juguem.

Se sent molt millor físicament ara que quan va arribar?

Sí, sens dubte. Quan vaig arribar, era una mica complicat, perquè havia estat mig any sense equip, i a l'Índia ja se sap que el nivell competitiu no és el mateix. Ara, després d'un mes treballant durament, i amb una dieta que m'havien preparat, m'he anat posant cada vegada més a to.

Se'n penedeix, de l'experiència a l'Índia? Hi va anar amb 30 anys, encara amb molt recorregut per fer en una lliga més competitiva.

Ho sé, era jove per anar-hi, però és que no tenia més possibilitats. S'havien tancat tots els mercats a l'estiu i no podia anar enlloc més, perquè tots els equips tenien les plantilles completes. Després d'un mes i mig a casa, no podia esperar més. S'ha de veure la part positiva, i l'experiència va ser bonica. Hi havia set o vuit jugadors que havien competit en la lliga espanyola, i hi vaig estar bé.

S'atreviria a fer una porra sobre quins seran els sis primers classificats?

En ascens directe, hi veig el Girona i el Leganés. Crec que acabarem segons. I si és així, el play-off ja m'és igual; que el faci qui vulgui.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 05-05-2016 Pàgina 4

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/esports/article/52-futbol-catala/964271-lhem-de-buscar-lascens-directer.html